

AZ IRGALMASSÁG SZENTÉVE - Március
A bűnbocsánat szentségének újra fölfedezése.

A/ Elmélkedés, tanulás, megbeszélés: MV 17-18. Beszélgesünk a családban, közösségben is a bűnbocsánat szentségéről!

B/ Konkrét föladatak:

- + Rendezzünk olyan lelkigyakorlatot, ahol mindenki legalább egy előadás/beszélgetés keretében megszólítást kaphat!
- + Akkor nyerek bocsánatot, ha én is szívből megbocsátok! Kikkel kell kiengesztelődnöm? Ezt nem halogatom tovább!
- + Végzek egy komoly szentgyónást (életgyónást).
- + Lehet, hogy többen őrizgetnek magukban kisebb nagyobb sérelmeket - ezeket most végleg elengedjük

Nagyböjt 4. vasárnapja – VEGYSZEREK

„Köszönjük azoknak a híveknek az áldozatkészségét, akik a héten figyeltek arra, hogy kevesebb hulladékot termeljenek. Ferenc pápa Áldott légy enciklikájának szellemében ezúttal arra buzdítjuk a kedves híveket, hogy az előttünk álló héten tájékozódjanak, milyen természetes tisztítószerekkel tehetnék a teremtet világot kevésbé terhelővé a húsvéti nagytakarítást.”

„MERT AZ ANGYALOK VISZNEK ÖHOZZÁ”

22-én (h) Ocsovai Grácián ferences atya tartott előadást.

A plébános meghívására érkezett Ocsovai Grácián ferences szerzetes, zalaegerszegi plébános az Isten irgalmasságáról és a szent őrzőangyalok szerepéről, közbenjárásáról szóló személyes tanúságtételt egy énekkel vezette fel, majd a hívek köszöntése után kiemelte a templom védőszentjének jelentőségét. Hangsúlyozta, hogy Szent József milyen sok jót tesz, és buzdította a jelenlévőket az iránta való tiszteletre és szeretetre.

A ferences szerzetes felhívta a figyelmet arra is, hogy vegyük körbe magunkat az imádság által „erős” szentekkel és őrangyalokkal, és utalt a Szűzanya medjugorjei üzeneteire, amelyekben Mária arra kéri az embereket, hogy szívvel imádkozzanak. Ocsovai Grácián előadásának elején, amely valójában buzdítás volt a szüntelen imádságra és a szentekkel, angyalokkal való kapcsolat megerősítésére, elmondta, hogy egyedül a megszólítás, a személyes istenkapcsolat fog bennünket megerősíteni a világ hiábavalóságával szemben.

Ezután egy személyes élményét osztotta meg a jelenlévőkkel az előadó: egy hittanóra alkalmával egy ötödik osztályos kislány kérte a többieket, hogy imádkozzanak a Mennyei Atyához. Grácián atya arra gondolt, hogy majd közösen elimádkozzák a Mi-atyánkot. A kislány azonban határozottan középre állt, és személyesen, saját szavaival szólította meg az Atyát, és kérte segítségét családjá számára. A szerzetes elmondta, hogy őt magát mennyire megérintette ennek a kislánynak a mély és erős bizalma, és felhívta rá a figyelmet, hogy tanulhatunk a gyermekektől. Visszaulva korábbi mondataira kiemelte, hogy a szívbéli megszólítás, amelyet a Szűzanya kér minden hívőtől, jelenti a biztonságot és az oltalmat számunkra.

Ocsovai Grácián ezt követően a szent őrzőangyalokról szolt, akik hathatósan járnak közben a lelkekért. Az irgalmasság szentévéhez kapcsolódóan pedig rámutatott arra, hogy a Szent Fausztina nővérnek az Úr által lediktált rózsafüzér imádkozása is védelmet jelenthet számunkra. Az irgalmasság kapcsán az előadó szüntelenül visszatért a Szűzanya személyéhez, és számos magánkinyilatkoztatás értelmére irányította a jelenlévők figyelmét, amelyek elmondása szerint megerősítik hitünket és segítik értelmezni mindazt, amit már a Szentírásból ismerünk. Így többek között a fatimai jelenésekre is utalt a ferences szerzetes, melyekben Mária Szeplőtelen Szívének titkát nyilatkoztatta ki.

(II. János Pál pápa, „hogy még inkább megfeleljen a Szent Szűz kérésének, a Megváltás Szent Éve folyamán kifejezettebbé akarta tenni az 1981. június 7-i, Fatimában 1982. május 13-án megismételt följajnlást. 1984. március 25-én, megemlékezve Máriának az angyali üdvözlés percében kimondott igenjéről – lélekben a világ összes, előzőleg ’összehívott’ püspökével együtt – a pápa Mária Szeplőtelen Szívének ajánlotta mind az embereket, mind a népeket az 1981-ben tett följajnlás szavaival.” – Részlet a Hittani Kongregáció által kiadott, Fatima üzenete című dokumentumból – a szerk.)

Atya arra buzdította a híveket, hogy ajánlják önmagukat, családjaikat, barátait Mária Szeplőtelen Szívének, aki irgalommal fogad be mindenkit.

Az angyalok közül az előadó kiemelte Rafael arkangyalt, akit Tóbiás könyvéből ismerünk, és aki Isten színe előtt áll. A szerzetes kifejtette, hogy az angyalok végrehajtók, és egyben ők azok, akik Isten felé emelnek bennünket. Felhívta a figyelmet a sátán angyalai és Isten angyalai közti különbségre: az ördögök nem beszélnek soha Istenről, az embert önmaga középpontjává teszik, csak az emberről szólnak, míg a szent őrzőangyalok Isten imádságára készítik a lelket. Grácián atya az ő segítségül hívásukra buzdította a Szent József-templomban összegyűlt híveket, hangsúlyozva újra és újra életünk védelmének fontosságát, amit egyedül a szentektől és az angyaloktól kaphatunk meg.

Várkonyi Borbála/Magyar Kurír

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2016 FEBRUÁRJÁBAN (II.)

A család az a hely, ahol az ember megtanulja nemcsak megkülönböztetni a jót a rossztól, az igazat a hamistól, a szépet a csúftól és a szentet a profántól, hanem az ezek közötti döntést is. „Az ember azonban csak szabadon fordulhat a jó felé, mely szabadságot kortársaink nagyra értékelik és lázasan keresik; méltán. De gyakran visszaélnék vele: úgy tekintik, mint kötetlenséget, hogy mindent megtehessenek, ami élvezetet okoz, még a rosszat is. Az igazi szabadság azonban az istenképiség nagy jele az emberben. Isten ugyanis szándékosan hagyta az embert a saját döntésére, hogy így az a maga elhatározásából keresse a Teremtőt, és hozzá ragaszkodva, szabadon jusson el a teljes és boldog tökéletességre. Az ember méltósága tehát megköveteli, hogy tudatos és szabad választás alapján cselekedjék, tudniillik személyként, belső indítás és irányítás, ne pedig belső vak ösztön vagy merő külső kényszer hatására. E méltóságot akkor éri el az ember, ha kiszabadulva a szenvedélyek rabságából, a jó szabad választásával törekszik célja felé, az alkalmas eszközöket pedig hatékonyan és gondosan válogatja meg. Ezt az Istenre irányultságot a büntől megsebzett emberi szabadság teljesen csak Isten segítő kegyelmével tudja megvalósítani.” (GS 17.) Ahhoz, hogy szeretni tudjuk a jót és tartózkodni tudjunk a rossztól, állandóan kérnünk kell a világosság és az erő e kegyelmét, élnünk kell a szentségekkel, együtt kell működnünk a Szentlélekkel és követnünk kell hívásait. Ezért olyan fontos, hogy a család már a bölcsőben megalapozza a gyermek hitét, lefektesse azokat az alapokat, amelyekre építve élete részévé tud válni a kegyelem.

Az ember saját magát mint személyt éli meg, teljességéhez hozzátartoznak én-te kapcsolatai, a kölcsönös szeretet is. Szeretni is csak szabadon lehet, az igazi szabadság pedig az ember istenképmás voltának legvilágosabb jele. Ebben az értelemben mondható, hogy a felebaráti szeretet mindenekelőtt és kizárólagosan a másik ember önmagára vonatkozó szabad döntésének tiszteletben tartását jelenti. Harmonikus életünk, boldogságunk egyik legfontosabb feltétele, hogy szeretünk, és szerethetők vagyunk.

Világunkban az élet egyre több kötöttséggel jár, sokszor úgy érezzük, hogy hiába tudjuk, mi a jó, kénytelenek vagyunk a

kevésbé jót választani. Hogyan lehet az ilyen helyzeteken úrrá lenni? Milyen segítséget nyújthat a közösség?

Könnyen beszélsz – szólalt meg elgondolkozva az idős asszony barátnője –, mert veled, akárhova kerültél, mindenütt azonnal mindenki barátságos volt, kollégáid, főnökeid szerettek, megbecsültek, jó házasságban éltél, a gyerekeid, unokáid pedig most is szeretettel vesznek körül. Így könnyű azt mondani, hogy „boldog életed volt”. Sajnos nem mindenki ilyen szerencsés. Az én szerencsém ott kezdődött – hangzott a válasz –, hogy a szüleim nagyon szerették egymást, az otthonunk szeretettelgi légkörű volt. Úgy neveltek, hogy mindenkit tiszteljek, becsüljek, még akkor is, ha nem barátságos velem. Anyám mindig azt mondta, ha valaki goromba veled, te ne legyél vele az, nehogy oka legyen veled gorombán bánni. Voltak az életemben nehéz időszakok is, de sohasem keseredtem el, mert bíztam Istenben. Tudtam, hogy szeret, hát hogyan szerettem volna Őt én is, és ez a tudat boldog örömmel töltött el. Most boldogan gondolok ezekre az időszakokra vissza, küzdelmesek voltak, de szépek. Azt mondtam annak a szakdolgozatát író főiskolásnak is, hogy ne azon fáradjon, hogy a rosszat, a keserű és fájdalmas eseményeket dokumentálja, abból kevesen fognak okulni. Inkább keresse azt, hogy mi segítette hozzá az embereket ahhoz, hogy nehéz helyzetekben igazi sikereket érjenek el. Hogyan lehetett kedvezőtlen körülmények között boldog családokat alapítani? Egyáltalán: mi a boldog élet titka? Az én tapasztalatom az, hogy a boldogság belülről forrásokból, és ha ez a forrás bővizű, akkor a külső körülmények nem tudják elnyomni.

Bíró László püspök